

[Fibiger.]

nedgang i smørprisen, ikke kommer en for brat nedgang, men at man her kan bruge nogle af disse penge, og derfor vil jeg henstille til landbrugsministeren, at han ser vel efter, at de, der administrerer disse puljer, ikke formøbler pengene på en eller anden måde.

Jeg må som sagt sige, at det var en stor skuffelse, at vi ikke havde disse penge i behold, sådan at de kunne uddeles til landmændene nu, da vi skal have den sidste kornlov, således som det var forudsat i kornloven i foråret. Men hvor der ingenting er, er der ikke noget at tage. Jeg ønsker ikke, at landbruget skal have direkte tilskud, for hvis landbruget skulle have disse beløb udbetalt, skulle man have en ekstra bevilling på 15 mill. kr., og det forekommer mig ikke betimeligt at søge bevilling til direkte tilskud til landbruget, det er jeg en modstander af. Når man for de produkter, man fremstiller, smør og flæsk, kan få verdensmarkedets pris, vil jeg ikke gå ind for en bevilling på 15 mill. kr.

Med hensyn til den opgørelse, der i foråret blev givet vedrørende kornpuljen, vil jeg sige, at det er meget beklageligt for os, der var med til at slutte overenskomsten, at det har vist sig, den ikke holder stik. Jeg nærer ingen tvivl om, at hvis man ikke havde troet, disse penge var til stede, ville man på anden vis have prøvet på at finde en ordning, der kunne bære. Men da det er sidste gang — det går jeg da ud fra —, vi skal have en kornordning, tror jeg, man må affinde sig med det, der er sket; landbruget må tage også dette stød, thi der er vel ingen, der er i tvivl om, at landbruget gennem de kornlove, der har været gennem årene, har ydet meget store bidrag til, at prisen på brød og andre ting har kunnet holdes nede; landbruget har i virkeligheden vist et betydeligt samfundssind og gjort det på en sådan måde, at der ikke har været klage undtagen fra enkelte sider. Når landbruget har måttet betale de store — milliardbeløb kan man måske ikke sige, men dog mange hundrede millioner, tror jeg også, det kan tage den halve snes millioner, der nu er tale om, uden at der fra statens side gives direkte tilskud.

Jeg er tilfreds med, at den højtærede landbrugsminister bøjede sig for de argumenter, som ved første behandling kom frem fra mit partis ordfører og også fra anden side, således at man fik en 20 pct.s nedsættelse; ellers ville man have følt det som et brud på de trufne aftaler, idet enhver regnede med, at afleveringen skulle ned-

sættes med 20 pct. Det er derfor med tilfredshed, jeg kan anbefale det forslag, der er stillet, hvorefter de 20 pct. straks træder i kraft, og de, der har afleveret deres korn, ikke skal give 4 kr. — det synes jeg også ville være en vanvittig betaling for vandringer fra landmandens tærskemaskine til købmændens loft og tilbage igen — men kun 1½ kr.; de dermed forbundne omkostninger må vistnok dermed siges at være dækket.

Jeg vil altså give min tilslutning til det stillede ændringsforslag samtidig med, at jeg udtrykker min beklagelse over, at vi ikke har fået nogen virkelig oplysning om, hvor pengene er blevet af; det kan vi, så vidt jeg forstår, ikke få.

Endvidere giver jeg udtryk for, at de kornlove, vi har haft, har voldt landbruget meget store besværligheder og bebyrdet det med store tab, og jeg udtaler min glæde over og håbet om, at vi nu, når denne lov vedtages ved anden og tredje behandling, ikke skal beskæftige os med kornlove, så længe vi er i live.

Jørgen Jørgensen: Jeg takker landbrugsministeren, fordi han er gået med til, at udskrivningen nedsættes med de 20 pct., som vi drøftede, da kornloven blev vedtaget i foråret. Det er jo ikke rigtigt, som det er sagt, at det dengang blev fastslået som noget endeligt, at nedsættelsen skulle være 20 pct., vi skrev „indtil 20 pct.“, og for så vidt var ministeren berettiget til at møde med et forslag, der gik ud på en mindre nedsættelse af udskrivningen end 20 pct., men jeg kan ikke erkende, at der på nuværende tidspunkt er tilstrækkeligt grundlag for kun at nedsætte udskrivningen med 15 pct. Ganske vist kan man nok sige, at det korn, vi forudsatte, vi skulle have her til landet, endnu ikke er kommet altsammen, men der er dog så store mængder i sikkerhed, at man uden nogen risiko for ikke at kunne opfylde det, der er hensigten med kornafleveringen, kan nedsætte udskrivningen, og jeg ville under de foreliggende omstændigheder finde det urimeligt, om man ikke nedsatte med de 20 pct., som var stillet i udsigt under visse forhold, forhold, der må siges at være opfyldt. Der er måske nok ikke i år så stor interesse for, om udskrivningen af korn er lidt højere eller lidt lavere, som der var i de senere år; prisforskellen på korn i frihandel og afleveringskorn er i år ikke så stor, men alligevel er det en væsentligt højere pris, landmanden skal betale, hvis han skal købe korn i stedet for at beholde sit eget. Alt taget i betragtning